

Herrezen uit het niemandsland tussen jong en oud

De keuzen van actrice en schrijfster Marian Mudder

DOOR ROB GOLLIN FOTO FRANK RUITER

Haar rol in de toneelversie van Fatal Attraction is een keerpunt voor actrice en schrijfster Marian Mudder (57). Ze is herrezen uit het niemandsland tussen jong en oud.

De rol van femme fatale of bedrogen echtgenote? 'Als actrice met de rol van femme fatale. Die is veel interessanter, complexer. Gevaarlijke vrouwen zijn altijd leuk om te spelen. Ze zijn wel geregeld op mijn pad gekomen, misschien heeft het te maken met hoe ik eruit zie, met dat rode haar. Daar kleeft al snel iets fatalerigs aan. Maar in mijn persoonlijke leven ben ik het helemaal niet. Ik ben de leeftijd voorbij, denk ik, en vroeger was ik meestal vooral verbaasd en blij als iemand me leuk vond.

'In Fatal Attraction speel ik niet de femme fatale, ik ben de moeder van de bedrogen echtgenote. In de film komt ze heel kort voorbij, in deze toneelversie is haar aandeel wat groter. Ze is de wijze vrouw die het drama van overspel al snel doorheeft. Het is een bijrol, ja. Ik heb nu eenmaal niet de luxe dat ik op hoofdrollen kan wachten. Vroeger waren er meer, vooral in toneelproducties. Maar deze rol voelt wel als een keerpunt. Ik speel echt een oudere vrouw. Ik heb enige tijd het idee gehad dat makers niet zo goed wisten wat ze met me aan moesten. Ik zie er te jeugdig uit voor iemand van mijn leeftijd en voor een lekker wijf ben ik te oud. Maar dit past, dit is de fase waar ik nu in ga.'

Expeditie Robinson of Sterren Springen?

'Van Sterren Springen heb ik enorme spijt. Dit klinkt suf, maar ik vergeet altijd een beetje dat het op tv komt. Ik zat net in de eindfase van mijn derde boek, ik liep op mijn tandvlees, en toen belden ze. Ik dacht: wat heerlijk, afleiding. Elke dag naar het zwembad. Ik kwam ook vol energie terug van de trainingen, ik kon met frisse moed verder schrijven. Maar bij de opnamen heb ik ervoor gezorgd dat het na één duik klaar was. Ik wilde er zo snel mogelijk uit. Het was lelijke televisie. Het ging om het effect van BN'ers die plat op hun bek gaan.

'Expeditie Robinson was een fantastische ervaring. Alle zekerheden nemen ze je af. Je zit op een eiland met anderen die je niet hebt uitgekozen - dat is voor mij de definitie van de hel. Nauwelijks eten, slapen op de grond, bloedheet. Maar ik wilde nagaan of ik dit wel aankon. Enkele jaren geleden heb ik een burn-out gehad. Het herstel heeft me mentaal sterk gemaakt. Dit was een test of dat echt zo was of dat ik alleen beter was in het vermijden van stress. Nee, ik doe het niet om in beeld te blijven. Zeker in dit programma niet. Ik zie er niet uit! Ik ben alle ijdelheid voorbij gegaan. Het summum: in korte broek op sandalen met sokken. Dat gaat ver, toch?'

Acteren of schrijven?

'Als ik schrijf, acteer ik ook. Ik zie alles voor me. Ik denk in scènes. Voor mij loopt het in elkaar over. Maar met het pistool op het hoofd, zeg ik: acteren. Het schrijven van boeken is zo solitair dat ik het erg zwaar vind. Ik moet me afzonderen, ik ben snel afgeleid. Maar dan maak ik geen flikker meer mee, ik maak alleen mee wat mijn personages meemaken. Ik ben eraan begonnen toen ik terugkwam uit een depressie, het leven was al stil op dat moment. Met het schrijven maakte ik mezelf weer aan het lachen, het was ook een helingsproces.

'Dat mijn romans chicklit zijn genoemd, daar kan ik verder niet zo mee zitten. Alleen: ze zijn het niet. Het is geen zware literatuur, maar het is geestig en het gaat wel degelijk ergens over. Ik zou graag als schrijfster wat serieuzer worden genomen.

'Van acteren vind ik het idee van een reizend circus zo aangenaam. Je doet het met z'n allen. Mijn grote liefde is film. Voor de camera doe je kleine stukjes intensief, het zit dicht op de huid en elke dag is anders. Op de set ben ik als een vis in het water. Ik kan me afzonderen en ik kan deel uitmaken van een groep. Dan ben ik op mijn best.'

Baantjer of Vrouwenvleugel?

'Puur naar de rol zeg ik Nathalie Tellegen in Vrouwenvleugel. Ze was interessanter dan Vera Prins in Baantjer. Ze zat vast wegens moord op bejaarden, het was een verleidster die een klap van de molen had gekregen, ze was gevaarlijk en onbevreesd.

'Aan Baantjer heb ik vooral veel te danken. Ik word er nog elke dag op aangesproken, terwijl ik toch in 2002 ben gestopt. Maar de invulling was veel van hetzelfde. Routine. Wie was Vera Prins nu eigenlijk? Ik heb vreselijk moeten lachen om de parodie in Koefnoen. De rechercheurs Baantjer en Vledder overleggen met elkaar en Vera staat de hele scène met twee kopjes koffie klaar. Dat was toch zo'n beetje de essentie. Ik heb gevochten om haar personage gelijkwaardiger aan de mannen te maken. Het is wel opgeschoven, maar in het format was er weinig ruimte voor. Ik hoorde een keer dat ik voor een aflevering een eigen lijn had gekregen. Dat was dan dit: de vraag of ik zwanger was. Daar zakte mijn broek van af.'

Rood, donker of blond?

'Rood, ja. Meteen. Als kind ben ik ermee gepest, agressief zelfs, maar het is nu mijn handelsmerk geworden. Op verzoek van een regisseur heb ik het een keer donker laten verven. Hij was meteen het personage kwijt dat ik zou moeten spelen.'

Koos Terpstra of Dora van der Groen?

'Nou, daar kan ik snel duidelijk over zijn: dat is Koos. Hij heeft mij ontdekt. Ik had een cursus gedaan aan het Instituut voor Dramatische Vorming in Amsterdam. Ik zag een advertentie voor een fulltime ervaren actrice. Daar zat Koos achter, hij had net zijn eerste stuk geschreven, De Lente. De auditie was een ramp, ik kreeg een black-out en de slappe lach. Koos zei later dat hij een gok had genomen door me toch aan te nemen. We hebben zo'n klik, ik vind hem geniaal.

'Later, ik was al 32, ben ik naar het Conservatorium in Antwerpen gegaan; ik vond dat ik toch geschoold moest zijn. Dora van der Groen was er artistiek leider van de toneelafdeling. Tussen haar en mij bestond geen liefde. Ik voel me veilig als ik humor mag gebruiken, tussendoor, om te ontladen, of om ergens te komen. Maar Dora zei gelijk: nee, nee, nee, we gaan niet grappig zijn. Ik verstijfde helemaal. Na een jaar ben ik gestopt. Ik zat in een keurslijf.'

Rotterdam of Amsterdam?

'Rotterdam is mijn thuis. Ik ben opgegroeid in Overschie, ik kom er nog veel en graag. Ik ben ook meer Rotterdammer dan Amsterdammer. Nuchter, handen uit de mouwen, gemoedelijker. Maar ik heb dat boek wel uit. Ik hou zo van de binnenstad van Amsterdam. Ik kwam er als 16-jarige voor het eerst, met mijn nichtje, om een Afghaanse jas op het Waterlooplein te kopen, en ik was meteen verliefd. De grachten, de panden, de plantenbakken buiten. Ik wist meteen: hier wil ik wonen. Dat gevoel heb ik nog steeds.'

EFT of een goed gesprek?

'In mijn werk als personal coach zie ik zeker de waarde van het goede gesprek, maar ik kies voor EFT, Emotional Freedom Techniques. Ik ben nu de opleiding aan het volgen. Het is een methode om van angsten af te komen. Kortgezegd: door het kloppen op acupunctuurpunten ontstaat er een proces waarbij de negatieve lading van traumatische gebeurtenissen wordt gehaald. Ik praat er voorzichtig over, want ik wil niet dat het belachelijk wordt gemaakt. Wordt het pseudowetenschap genoemd? Dat kan zijn, maar vaststaat dat het bij mij heeft gewerkt. Ik heb last gehad van paniekaanvallen en depressies. Ik heb een hobbelig traject afgelegd: van reguliere hulpverlening tot alternatieve geneeswijzen. Ik wist daarna wel wat er met mij aan de hand was, maar ik wilde ervan af. En juist daarmee kon niemand me helpen. Ja, ik moest ermee leren leven. Nou, liever niet. Ik heb me verdiept in de materie en kwam toen onder meer in aanraking met EFT. De angsten zijn veel minder. Ik wil nu graag anderen bijstaan, ik weet hoe het voelt als iemand angsten heeft.'

Lekker single of gelukkig getrouwd?

'Ik zou er niks op tegen hebben gelukkig getrouwd te zijn, maar dat neemt niet weg dat ik op dit moment een happy single ben.'

50 plus of 50 min?

'Ik kies voor het nu. Ik zit beter in mijn vel dan ooit. Ik heb meer zelfvertrouwen dan vroeger, ik snap mezelf beter, ik snap anderen beter. Ik sta niet meer trillend als een rietje in het leven. Wat ik wel vervelend vind, is het uiterlijk verval. Daar heb je niet om gevraagd. Dat is lastig als je ijdel bent zoals ik.'

1958 Geboren in Rotterdam
1976 Havo
1977 Schoevers Instituut
1984 Studie psychologie
1986 Acteerdebuut in De Lente (toneel)
1990 Toneelafdeling Conservatorium Antwerpen
1993-1995 Nathalie Tellegen in Vrouwenvleugel (tv)
1995-2002 Vera Prins in Baantjer (tv)
2006 Terugkeer in Baantjer
2004-2005 Bettina in De Afdeling (tv)
2009 Romandebuut Geluksblind
2012 Goede tijden, slechte tijden (tv)
2015 Thriller: Opium
2015 Deelnemer in Expeditie Robinson (tv)
2015 Toneelversie Fatal Attraction
Marian Mudder woont in Amsterdam